

Mācības un Derību 23.–24. nodaļa: Tā Kunga padoms

Izvēlies vismaz divus no tālāk norādītajiem cilvēkiem, par kuriem lasīt. Sameklē pantos frāzes, kas attiecas uz vēsturisko apkopojumu. Tas var palīdzēt tev saskatīt pierādījumus, ka Debesu Tēvs un Jēzus Kristus pazina katru cilvēku un sniedza padomus viņu personīgajā dzīvē.

Olivers Kauderijs

MĀCĪBAS UN DERĪBU 23:1–2, 24:10–12

Olivers bija skolotājs. Viņš kalpoja par Džozefa Smita, jaunākā, pierakstītāju, kad viņš tulkoja Mormona Grāmatu. Viņš bija viens no trim Mormona Grāmatas lieciniekiem un bija otrais atjaunotās Baznīcas elders. Viņš dalījās evaņģēlijā ar Vitmeru ģimeni un citiem saviem draugiem Feijetā, Ņujorkas štatā. Viņš vairākkārtīgi izrādīja lepību, tostarp vienu reizi, kad viņš Džozefam Smitam, jaunākajam, rakstīja, ka nepiekrīt kādai atklāsmes daļai. Viņa lepība lika viņam atstāt Baznīcu laika posmā no 1838. līdz 1847. gadam.

Hairams Smits

MĀCĪBAS UN DERĪBU 23:3

Hairams bija pravieša Džozefa Smita vecākais brālis. Viņš palīdzēja Mormona Grāmatas publicēšanas darbā, strādājot ar iespiedēju. Viņš ļoti vēlējās sludināt atjaunoto evaņģēliju, taču viņam tika lūgts nogaidīt un sagatavoties, studējot Dieva vārdu (skat. Mācības un Derību 11:21–22). Viņš kalpoja par prezidentu Baznīcas pirmajā draudzē Kolesvillā, Ņujorkas štatā. Hairams izpildīja savu pienākumu pret Baznīcu un visu mūžu bija uzticīgs Tam Kungam.

Džozefs Naitis, vecākais

MĀCĪBAS UN DERĪBU 23:6–7

Džozefs Naitis, vecākais, bija tuvs Džozefa Smita, jaunākā, draugs un bija ļoti laipns pret viņu. Kad pravietis tulkoja Mormona Grāmatu, viņš nodrošināja pravieti ar krājumiem. Dienā, kad tika organizēta Baznīca, viņš vēlējās kristīties kopā ar citiem, taču nogaidīja, jo vēlējās pabeigt studēt Mormona Grāmatu. Drīz pēc Tā Kunga padoma saņemšanas Mācības un Derību 23. nodaļā Džozefs Naitis, vecākais, nolēma kristīties. Viņš visu mūžu palika uzticīgs Baznīcas loceklis.

Džozefs Smits, jaunākais

MĀCĪBAS UN DERĪBU 24:1–9

Džozefs Smits, jaunākais, bija Tā Kunga pravietis. 1830. gada aprīlī Džozefs organizēja atjaunoto Baznīcu. Tūlīt pēc tam jaunā Baznīca saskārās ar vajāšanām. Džozefs tika apcietināts uz nepatiesu apsūdzību pamata un atbrīvots. Viņam bija pienākums nodrošināt savu ģimeni un vienlaikus vadīt Baznīcu. „Lai arī viņš bija aizņemts ar jauno baznīcu, viņam ātri vien bija jāapsēj lauki, lai iegūtu labu rudens ražu. Maksājumi, ko viņam par saimniecību bija jāsamaksā Emmas tēvam, jau bija nokavēti, un, ja viņš neievāktu labu ražu, viņam būtu jāatrod cits veids, kā nomaksāt parādu” (Sants, 1:90).